

skal være, gennem praktisk Virksomhed, naar Anskuelse ikke blot vil sige Brug af sine Dine til at se paa Tingene, men at Børnene gennem hele deres Natur sættes i Virksomhed for selv at frembringe den Genstand, de saaledes have faaet klart Indtryk af. Da dette er at hylse sætte Børnenes praktiske Sans paa en saadan Maade, at de derved tillige faa et Grundlag for, hvad de i øvrigt lære i Skolen i Retning af Talforestillinger, Rumforestillinger og naturvidenskabelige Forestillinger af forskellig Art og i Retning af historiske Kundskaber i visse Henseender, saaledes Bygningsteknikens Historie og al den Historie, som betegner Civilisationens Udvikling paa lignende Omraade. Naar det saaledes er Skøldens Opgave at danne et Slags Grundlag for den samlede Undervisning og bidrage til, at denne lægges Børnene nærmere, betyder det i Virkeligheden, at man ad den Vej søger hen mod et forøget Udbytte af hele Undervisningen, og at der for saa vidt er al Grund for Staten til at støtte denne Bestræbelse. Det viser sig da ogsaa, at man i andre Lande efter en ganske anden Maalestok end hos os er gaaet ind paa Tanken. For at tage vore nærmeste Nabolande først, er Skølden indført i Norges Folkeskole ved dennes sidste Reform, den er indgaaet som Sag i alle Seminarier, saa at altsaa alle Lærere uddannes i dette Sag, som obligatorisk Sag i alle Købstadskoler og som valgfrit Sag paa Landet, hvor Forholdene i Norge ere vanskeligere. Enhver vil let indse, at en Ordning, som saaledes gør Skølden til en væsentlig Del af hele Skoleundervisningen, i Virkeligheden kræver langt flere Penges af Staten, end de 14—15,000 Kr., som i de senere Aar ere bevilgede her hjemme. I Finland forholder det sig siden 1866 paa samme Maade. Skølden er indført obligatorisk i Seminarierne og i hele Folkeskolen Landet over, og man mener at have sporet ganske overordentlig gavnlige Frugter af den Virksomhed, man der har taget op. Hvad Sverige angaar, er der ingen obligatorisk Skøldundervisning paabudt fra Statens Side, men det er dog saaledes, at Staten for 1891 har givet et Bidrag af 111,749 Kr. til Skøld i Skolerne foruden 20,000 Kr. til Fordeling rundt om i Venene. For at betegne, i hvilken Grad man der anser det for heldigt at ofre noget paa den praktiske Undervisning, skal det nævnes, at der fra de saakaldte Husholdningssektors og fra Landdagens Side aarlig bevilges 200,000 Kr., saa at det i Virkeligheden er over 300,000 Kr., at der i Sverige aarlig anvendes til Fremme af denne Bevægelse.

Det er de tre Riger, som ligge os nærmest, og som bedst kunne sammenlignes med os. I Frankrig er ved den ny Folkeskolelov af 1882 Skølden ogsaa gjort obligatorisk i Folkeskolen, og Folkeskolen er der en Stats-skole. Det er Staten, som altsaa betaler alt, hvad der gaar med dertil. Saget er saa nyt, at man ikke med eet Slag har kunnet faa det indført over det hele. Man har skullet uddanne Lærere og i øvrigt ordne Forholdene; der er derfor Aar for Aar flere Skoler, som tages ind i Bevægelsen, og man er nu naaet til at faa Skølden indført i et Antal af 20,000 Skoler. Selve Byen Paris har alene i 1890 udgivet 486,000 Frs., til denne Gren af Undervisningen. I Svejs gives der ca. 35,000 Frs., om Aaret ud dertil af Forbundsraadet, altsaa af Staten, foruden hvad der ydes af Kommunerne og fra anden Side. De saaledes vil, man kunne gennemgaa de fleste Lande og særlig dem, der i senere Tider have faaet ny Skolelovgivning, og alle Regne vil man se, at denne Sag betragtes som et Hovedpunkt, med Hensyn til hvilket det offentlige i Form af Stat eller Kommune kan have store Forpligtelser at indfri. Jeg anser det derfor ikke for et unaturligt eller urimeligt Ønske, at den Bevilling, vi hidtil have haft her i Landet, til Skøldens Fremme kan blive forøget med den ubetydelige Sum, som er foreslaaet, nemlig 2,000 Kr., og det ogsaa af en Grund, som jeg tillod mig at nævne ved første Behandling, den, at Skølden nu er i Færd med at brede sig efter en voksende Maalestok over Landskommunerne her i Landet, hvor den synes at spille en særlig gavnlig Rolle efter Lærernes Indberetninger at dømmes. I og for sig er det jo unaturligt, om disse tarveligt lønede Landskommunelærere i egen Person skulde hæfte paa samme Maade som de andre, der understøttes gennem denne Bevilling og saa Vaan gennem „Danst Skøldforening“. Undervisningen skulde dog ikke være en forøget økonomisk Byrde for de Mænd, som skulle bære Skolens Arbejde oppe. Det er da særlig til Anvendelse i denne Henseende, at disse 2,000 Kr. ønskes af „Danst Skøldforening“, som i sin aarlige Henvendelse til Ministeriet har indgivet et Andragende om denne Forhøjelse. Siden det er paa Grund af manglende Dphsninger, at Bevillingen ikke er tiltraadt af Udvalget, mener jeg, det ikke vil være aldeles frugteløst at udtale et Haab om, at disse manglende Dphsninger maa blive indhentede saaledes, at man maa blive i Stand til at tage et positivt Standpunkt til denne Sag og